

Het wezentje
dat altijd

een kroon droeg

Tekst van
Susanna Ascarelli

Illustraties door
Cecilia Caporlingua

Er was eens, lang, lang geleden,
in een land ver, ver weg,

een heel klein wezentje.

Het was zo klein dat je het alleen met
een microscoop kon zien.
Daarmee zie je alles door een lens
heel erg vergroot.

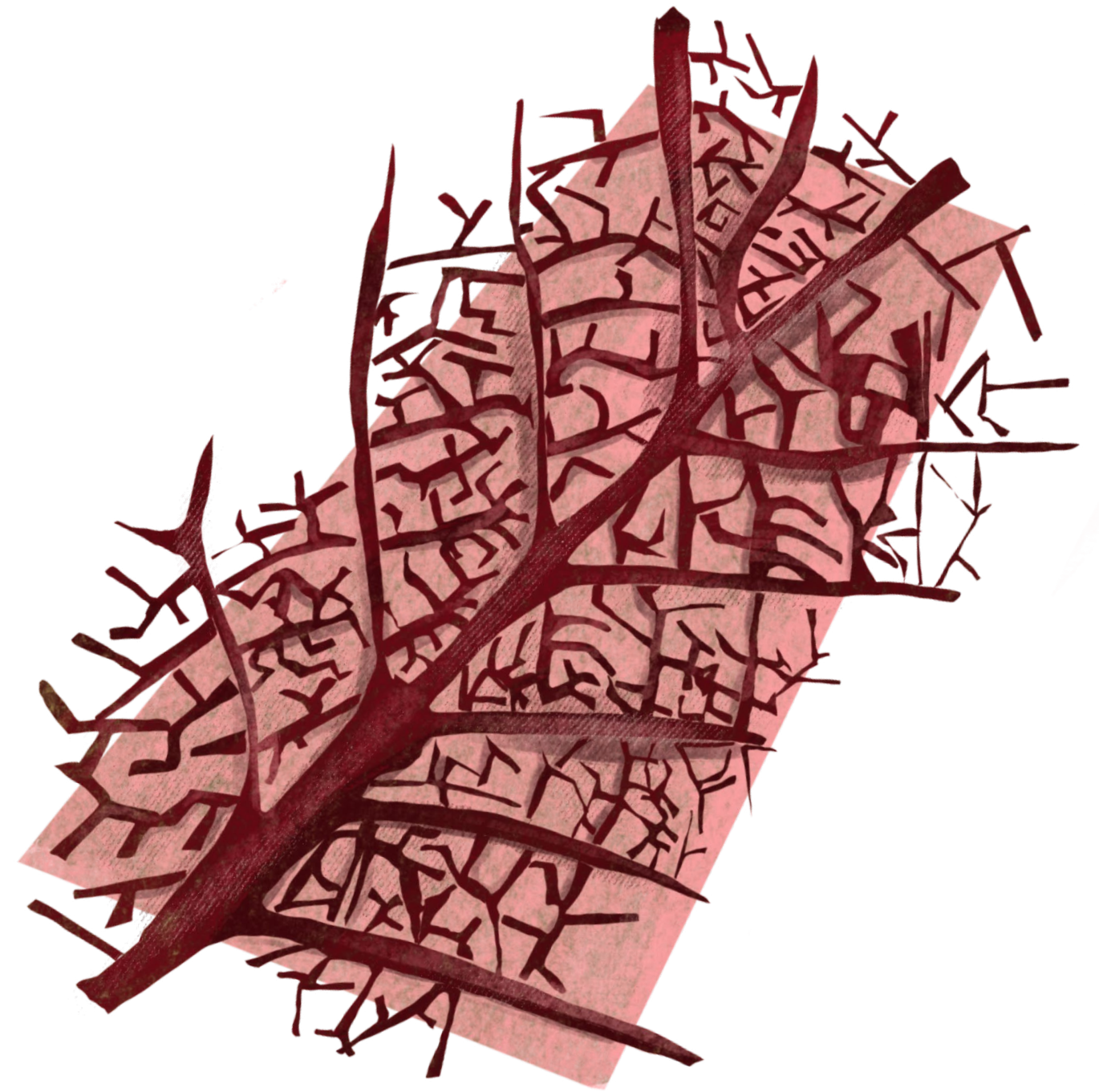

Als je dus door een microscoop een vliegje bekijkt

lijkt deze een ENORM BEEST

Als je een blaadje onder de lens bekijkt,

kan je zelfs de kleinste nerfjes zien.

Toen de wetenschappers het kleine wezentje
door een microscoop bekeken,
zagen ze dat het een ENORME KROON droeg.

Zo ijdel!

Dit wezentje had echt een heel
moeilijk karakter.

maar tegelijkertijd had het een hekel
aan alleen zijn.

Als het mensen tegenkwam,
wilde het vriendjes worden.

Dan klampte het zich aan hen vast.

Maar jongens en meisjes
en zelfs grote mensen vonden
het wezentje best irritant.

Het maakte hen aan het hoesten

en zijn kroon kraste hun kelen.

Het wezentje dat alle dagen een kroon droeg
was een echte plaaggeest!

De wetenschappers en dokters waren druk bezig het beter te leren kennen, zodat ze het aardiger konden maken.

Ondertussen was iedereen in de wereld manieren
aan het bedenken om het wezentje met de kroon
niet te ontmoeten en er niet door lastig gevallen
te worden.

Kinderen moesten nu veel thuisblijven in plaats
van naar school of de sportclub te gaan.

Half 9

Half 1

Half 6

Half 8

Zowel grote mensen als kinderen leerden om hun
handen heel vaak te wassen

want het wezentje dat alle dagen een kroon droeg
hield niet van water en zeep.

Maar eerlijk gezegd begonnen de kinderen
het zat te worden: ze wilden weer spelen met
hun vriendjes en mensen waar ze van hielden
een knuffel geven.

Terwijl iedereen geduldig de regels
volgde en dapper volhield

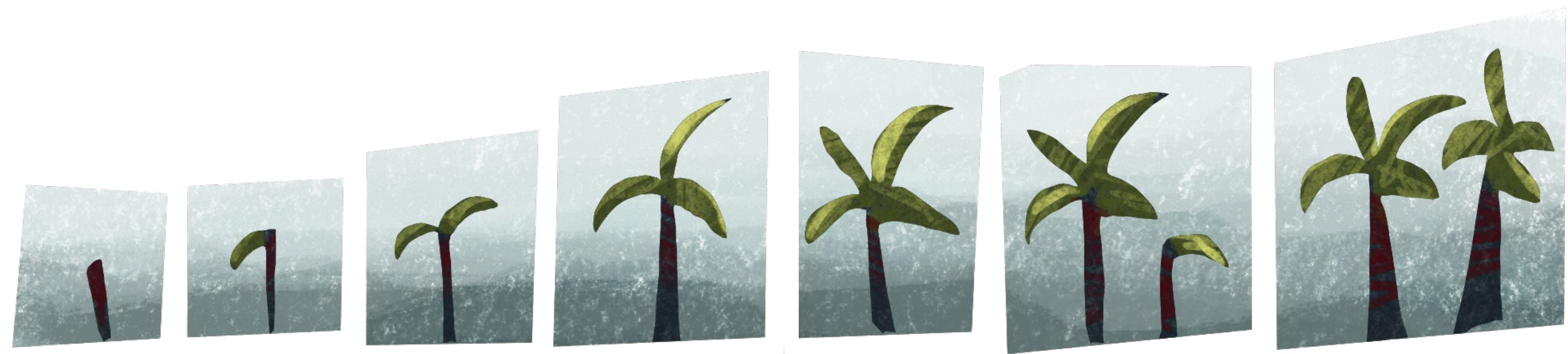

gingen de wetenschappers door met onderzoeken...

en onderzoeken...

en onderzoeken!

Alleen door onderzoek konden ze het wezentje beter leren kennen.

Na verloop van tijd werd
het wezentje dat elke dag een kroon droeg
ongevaarlijk en minder ijdel en het besloot
te vertrekken en geen last meer te
bezorgen met zijn kroon.

De kinderen konden eindelijk weer lekker
buiten spelen met hun vrienden.
Soms riep er zelfs één:
'Hoera, school!'

De vrijheid hing in de lucht en groot en klein
gingen naar buiten en speelden in de straten
van hun stad en waren voor altijd gelukkig.

Nawoord

'Het wezentje dat altijd een kroon droeg' is oorspronkelijk in het Italiaans geschreven in maart 2020. Italië had toen te maken met de Coronavirus pandemie, die zich snel over de hele wereld verspreidde. Tijdens de lock down moesten dagelijkse activiteiten tijdelijk gestopt worden en moest de hele bevolking thuis blijven. Onze gedachten gingen uit naar de kinderen.

Hoe leggen we kinderen uit wat er om hen heen gebeurt? En zo was er opeens, uit een land ver weg, het wezentje dat altijd een kroon droeg. In het Italiaans is het woord voor 'kroon' : 'corona'. Dit woordspelletje verbindt indirect het virus aan dit kleine wezentje dat het leven van velen veranderde.

Het verhaal gaat over de moeite die kinderen konden hebben met deze quarantaine periode, toen hun dagelijkse routines abrupt onderbroken werden. Moeite met het missen van hun dierbaren, niet meer kunnen spelen in parken en hun vriendjes zien. Ook laat het verhaal zien hoe relevant en belangrijk het is om de regels te volgen en te vertrouwen op de wetenschap en onderzoek om een oplossing te vinden voor deze wereldwijde noodsituatie.

Het beeldende karakter van de fabel spreekt universeel kinderen en volwassenen aan en geeft ruimte aan ieders behoefte aan kennis.

Vertaling: Dorian Maarse

CONTACTS

Cecilia Caporlingua
www.illustrationsbycc.com
ceciliacaporlingua@gmail.com
+39 3484300523

Susanna Ascarelli
www.susannaascarelli.it
susanna.ascarelli@gmail.com
+39 3491840135